

Sporon-Fiedler: Jeg skal paa mit Partis Vegne tilsige vor Støtte til Gennemførelsen af Lovforslaget i den nu foreliggende Skikkelse, idet vi anser det for givet, at de Forandringer, det er undergaaet, er Forandringer til det bedre. Kun skal jeg udtale min Beklagelse over, at man heller ikke i Landstinget har vundet fornøden Tilslutning til den fra vor Side udkastede Tanke, at Rug og Hvede skulde afregnes efter hollandsk Vægt, hvorved der vilde blive sat en Præmie paa, at Brødkornet fremkom i en god og sund Tilstand.

Jeg skal med disse faa Ord anbefale mine Partifæller at stemme for det foreliggende Lovforslag.

Pinstrup: Saaledes som Lovforslaget nu foreligger i Landstingets Affattelse, anser jeg det for at være betydeligt bedre, end det var, da det forlod Folketinget. Der har i det hele taget i de Kornlovsforslag, der har været fremsatte, stadig været en Udvikling til det bedre. Først var der et Forslag om en Ligning af 6½ Mill. Tønder uden Ombytning med Majs og til en Pris af 26 og 23 Kr. Saa kom der Forslag om en Ligning af 4½ Mill. Tønder og nogen Ombytning. I Ministerens Forslag ansattes Ligningen til 3 Mill. Tønder og Ombytningsret for, hvad der var leveret derudover. Landboforeningernes Repræsentanter har under de foreliggende Forhold lagt Vægt paa, at der ingen Ligning skulde foretages. Vi fandt ikke en saadan paakrævet, og vi var navnlig imod den, fordi det Grundlag, hvorpaa Ligningen havde været lagt, havde vist sig at være saa uretfærdigt. Dernæst lagde vi stor Vægt paa at faa Ombytningsret, saaledes at vi fik andre Fodermidler i Stedet for det Brødkorn, som Staten havde Brug for til Befolkningens Forsyning. Vi er rede til at afstaa det, sagde Landbrugerne, men nu kan Staten skaffe os andre Fodermidler til Fremme af vor Produktion, og saa ønsker vi, at Staten gør det. Den Tankegang er ogsaa slaet igennem, og nu ser det ud til, at Forholdet vil komme til at ligge saadan, at naar de Landmænd, som ønsker Ombytning, har meldt sig inden — jeg tror, det er 7. Oktober —, vil de ogsaa kunne faa deres Korn ombyttet.

Endelig har vi været imod, at der sættes en fast Pris, idet vi fandt det rimeligt, at Staten gav den Pris, som Ombytningskornet kom til at staa den i. Disse Principper har nu sejret. Det er dem, der slaas fast i det Forslag, som nu ligger for.

Medens jeg altsaa er tilfreds paa disse Omraader, er der visse andre Bestemmelser, jeg for mit Vedkommende beklager. Jeg beklager saaledes, at den højtærede Indenrigsminister fremdeles ved sin Modstand har hindret, at de Jordbrugere, der bager selv, faar Ret til at beholde det fornødne Brødkorn af deres egen Avl til deres Husholdning. At dette hindres, vækker megen Uvillie ude paa Landet, hvad man let kan forstaa. Man siger saa, at de kan faa Mel fra Statslagrene og bage hjemme deraf. Men den Husmoder, som har faaet daarligt Mel hjem, synes ikke, hun har nogen Fornøjelse af at foretage det Arbejde, og det kan man godt forstaa. Det gaar desuden saadan, at kommer der nogen daarlig Rug, bliver den gerne puttet ud paa Landet til Anvendelse der, det kan man ikke byde f. Eks. København eller lignende Steder. Det synes Landboerne er Uret. Naar de gør sig Flid for at levere en god Vare, synes de, de burde have Lov til at beholde til deres egen Forsyning af denne gode Vare. Men det er altsaa strandet paa den højtærede Ministers Modstand.

At der paalægges de Landbrugere, som ikke har dyrket Brødkorn, en Pligt til Aflevering af Byg for den Jordværdi, de har over 10 000 Kr., maa jeg vedblivende regne for en Bagatel, og jeg vil tilføje, at det er en dyr Bagatel. Det er nemlig udelukkende dette, der kræver, at man oprettholder de kommunale Kornnævn; naar de kommunale Kornnævn i Forbindelse med Amtsnævnene koster Staten over 2 Mill. Kr. i Aar, vil det nok vise sig, selv om der bliver mindre Arbejde for de kommunale Kornnævn, at Staten ikke slipper billigere end ca. 600 000 Kr. Det vil blive det mindste, naar de i det hele taget skal have noget Vederlag. Og hvis det saa viser sig, hvad jeg tror — det er jo vanskeligt at anslaa —, at der ikke kommer over 20—30 000 Tdr. Byg ind, vil det altsaa sige, at Staten kommer til at betale 20—30 Kr. pr. Td. Byg udover den Pris,